

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobce: **S. Š.**
bytem X
zastoupený opatrovníci H. D.
bytem X
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2020, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2020, č. j. X. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žalobcova žádost o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť invalidita vznikla dne 5. 6. 2014, avšak žalobce získal pouze 2 roky a 272 dnů pojištění namísto požadovaných 5 let podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda lze žalobu věcně projednat, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, neboť žaloba byla podána opožděně a soud navíc v téže věci již dříve rozhodl.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud návrh usnesením odmítne mimo jiné proto, že o téže věci již rozhodl nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.
4. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.
5. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.
6. Jestliže soud ve stejné věci již meritorně rozhodl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] zakládá to tzv. překážku věci rozhodnuté (*res iudicata*, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 4. 11. 2004, č. j. 3 Azs 324/2004 – 52). Překážka věci rozhodnuté představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (viz rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2013, č. j. 6 As 83/2012 – 34). Totožnost věci je přitom dána totožností účastníků řízení a

napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 2 As 63/2011 – 60). Soudu je z vlastní činnosti známo, že ve věci shodných účastníků a stejného napadeného rozhodnutí již meritorně rozhodl rozsudkem ze dne 1. 2. 2022, č. j. 42 Ad 21/2020 – 73, který nabyl právní moci dne 16. 2. 2022. Projednání nynější věci proto brání překážka věci rozhodnuté.

7. Žalobu je na místě odmítnout i pro její opožděnost. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 25. 5. 2020. Z dodejky k napadenému rozhodnutí, kterou si soud od žalované vyžádal, zjistil, že napadené rozhodnutí bylo žalobcově opatrovnici doručováno dne 28. 5. 2020, avšak opatrovnice nebyla doručovatelem na své doručovací adrese zastižena. Napadené rozhodnutí tak bylo připraveno k vyzvednutí. Ze zmíněné dodejky dále plyne, že si žalobcova opatrovnice napadené rozhodnutí vyzvedla ještě tentýž den. Jeho převzetí opatrovnice žalobce potvrdila svým podpisem. Právě den 28. 5. 2020 je tak třeba považovat za den oznámení napadeného rozhodnutí žalobci a od tohoto data se odvíjí i dvouměsíční lhůta k podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s.
8. Dnem určujícím počátek běhu lhůty byl tedy čtvrtek 28. 5. 2020 a poslední den dvouměsíční lhůty připadl podle § 40 odst. 1 s. ř. s. na úterý 28. 7. 2020. Žalobkyně dle razítka České pošty na obálce, v níž byla žaloba soudu doručena, zaslala žalobu prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 2. 11. 2023 (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). I samotná žaloba je datována dnem 2. 11. 2023. Žaloba tedy byla podána více než tři roky po uplynutí lhůty k jejímu podání. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty prominout. Není tak relevantní tvrzení žalobkyně, že „v roce 2020 nemohla v řízení pokračovat“, a proto podává žalobu až nyní. O prominutí zmeškání lhůty žalobkyně navíc ani formálně nepožádala.
9. Z uvedeného plyne, že žaloba byla podána opožděně, tj. po uplynutí dvouměsíční lhůty k jejímu podání podle § 72 odst. 1 s. ř. s. a zároveň bylo v téže věci soudem již dříve rozhodnuto. Soud ji proto prvním výrokem odmítl z důvodů uvedených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
10. Druhým výrokem soud podle § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. prosince 2023

Richard Galis, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.